अहम अस्मि प्रथमज र्तस्य । पुर्वम देवेभ्यो अम्रतस्य नभिह ।
यो म ददति स इदेव मवह । अहम अन्नम अन्नम अदन्तमद्मि ।
पुर्वम अग्नेर अपि हत्यन्नम । यत्तौ हसते अहम उत्तरेसु ।
व्यत्तमस्य पसवस सुजम्भम । पस्यन्ति धिरह प्रचरन्ति पकह ।
जहम्यन्यम न जहम्यन्यम । अहम अन्नम वसम इच्चरमि ॥१॥
समनम अर्थम पर्येमि भुन्जत । को मम अन्नम मनुस्यो दयेत ।
परके अन्नम निहितम लोक एतत । विस्वैर देवैह पित्रिभिर गुप्तम अन्नम ।
यद अद्यते लुप्यते यत परोप्यते । सततमि स तनुर मे बभुव ।
महन्तौ चरु सक्र्द दुग्धेन पप्रौ । दिवम च प्स्नि प्थिविम च सकम
तत सम्पिबन्तो न मिनन्ति वेधसह । नैतद भुयो भवति नो कनियह ॥२॥
अन्नम प्रनम अन्नम अपनम अहुह । अन्नम म्र्त्युम तम उ जिवतुम अहुह ।
अन्नम ब्रह्मनो जरसम वदन्ति । अन्नम अहुह प्रजननम प्रजनम ।
मोघम अन्नम विन्दते अप्रचेतह । सत्यम ब्रविमि वध इत्स तस्य ।
नर्यमनम पुस्यति नो सखयम । केवलघो भवति केवलदि ।
अहम मेधह स्तनयन वर्सन्नस्मि । मम अदन्त्यहम अभ्यन्यन ॥३॥
अहगुम सदम्र्तो भवमि । मददित्य अधि सर्वे तपन्ति ओम ॥